

РОЗВИВАЄМО МОВЛЕННЄВЕ ДИХАННЯ

Одні діти говорять тихо, інші — прямо-таки кричать. Зауваження не допомагають змінити гучність, або це вдається, але на дуже короткий проміжок часу. Деяким дітям можна бути ораторами, тому що розповідають дуже чітко, виразно, зрозуміло — приємно послухати. Інші не вміють навіть заучений вірш виразно розповісти на ранку. І скільки не прикладати зусиль — усе марно. Уважається, що не дано. Чи так це?

Якість мовлення, його гучність, плавність, інтонаційна виразність багато в чому залежать від мовленнєвого дихання. Неможливо вимовити жодного звуку, не залучивши до роботи дихальну систему. Фізіологічне дихання ми не контролюємо, воно відбувається рефлекторно, безупинно. Вдих і видих відбуваються через ніс, і за тривалістю ці процеси є однаковими. Мовленнєве дихання істотно відрізняється. По-перше, воно контролюється нашою свідомістю; по-друге, вдих відбувається через ніс, а видих — через рот, вдих дуже короткий, а видих досить довгий, між вдихом і видихом передбачається пауза. Крім усього переліченого вище важливим є те, що мовленнєвого дихання можна навчитися.

Послухайте, як дихає ваша дитина, чи не утруднене в неї носове дихання, чи не доводиться дитині тримати рот відкритим. Ротова порожнина виконує відразу три функції: механічне оброблення їжі, звукоутворення й дихання.

